

De definitie van *food crime*

De ‘chemie’ van de misdaad

Food crime is een recept voor ellende bestaande uit drie ingrediënten: voedsel, criminelen en consumenten. Meng ze en een gevaar voor de volksgezondheid is daar. Voor het effectief ontmoedigen van vervalsers van voeding is een multidisciplinaire aanpak vereist die voedingswetenschap, criminologie en een wetenschappelijke benadering van de verpakings- en toeleveringsketen omvat. Een gemeenschappelijk begrip van het probleem vereist ten eerste een definitie van *food crime*.

Vervalsers van voeding zijn niet alleen profiteurs, ze brengen mensen echt in gevaar. Verdunde honing en verwisselde vissoorten lijken misschien op smerige trucs, ze behoren tot dezelfde misdaadfamilie die baby's doodt met het drinken van met melamine vermengde melk. Deze familie van de criminaliteit heet *food crime*. De rechtshandhaving is van cruciaal belang, maar in plaats van te handelen nadat het kwaad is geschied, moeten misdaden worden voorkomen. Een veel voorkomende tactiek om criminaliteit te verminderen is het ontmoedigen van cri-

mination Program (A-CAPPP) van de Michigan State University voltooid onlangs een project voor het Nation Center for Food Protection and Defense (NCFPD). Het Amerikaanse Department of Homeland Security sponsort dit centrum. De A-CAPPP stelde een document op met achtergrondinformatie om *food crime* en de daaraan verbonden gezondheidsrisico's te definiëren. Deze achtergrondinformatie definieert *food crime* als "een collectieve term die gebruikt wordt voor de bewuste en opzettelijke vervanging, toevoeging, sabotage of verkeerde voorstelling van voedingsmiddelen, ingrediënten of de verpakking van levensmiddelen; of voor valse of misleidende uitspraken over een product voor economisch gewin."

Elk woord werd hier zorgvuldig gekozen om de uniciteit en omvang van de misdaden van *food crime* vast te leggen. *Food crime* is essentieel anders dan de traditionele disciplines voedselveiligheid, voedselkwaliteit en voedselbescherming. *Food crime* deelt een aantal kenmerken met elk van deze disciplines, maar onderscheidt zich door verschillen in handelingen en motivaties. Dit wordt geïllustreerd in de *food crime* risicomatrix (zie figuur 1). Verschillen in handeling zijn gecategoriseerd als opzettelijk of onopzettelijk. Verschillen in motivatie zijn gecategoriseerd als gewin of het toebrengen van schade. Dit maakt het mogelijk *food crime* te vergelijken en te onderscheiden van andere

Voedsel fraudeurs zijn niet eenvoudigweg criminelen, ze zijn ook onverantwoordelijke verdachten.

voedselgerelateerde incidenten. Gevallen van *food defence* en *food crime* zijn vergelijkbaar omdat ze allebei opzettelijke handelingen betreffen, maar ze verschillen in motivatie. Een incident van *food defence* is erop gericht om schade te berokkenen, terwijl *food crime* wordt gepleegd voor economisch gewin.

Onverantwoord

De risicomatrix richt de aandacht op de oorzaak en het effect van verschillende voedselgerelateerde incidenten. Helaas kan *food crime*, een opzettelijke actie ingegeven door economisch gewin, vervolgens ook leiden tot een risico voor de volksgezondheid. Om beter inzicht in de gezondheidsrisico's van *food crime* te krijgen, moet de aard van de fraude en fraudeurs eerst worden onderzocht. *Food crime* is een illegale activiteit die menselijke actoren plegen voor economisch gewin. Vervalsers van voeding volgen niet de regels van de levensmidde-

‘Food crime wordt gepleegd voor economisch gewin’

minelen. Daarnaast moet een groot deel van de aandacht voor *food crime* gericht zijn op het proactief voorkomen ervan. Het enkel leunen op controle door voedselinspectie – onderscheppen en verwijderen van alle slechte producten uit de toeleveringsketen – kan de consument niet beschermen. Deze controles zijn reactief, omdat ze zijn gebaseerd op verontreinigingen en bedreigingen die uit ervaring bekend zijn.

Definitie

Het Anti-Counterfeiting and Product Pro-

		Motivation
Food Quality	Food Fraud (1)	Gain: Economic
Food Safety	Food Defense	Harm: Public Health, Economic, or Terror
Unintentional	Intentional	
Action		

Figuur 1. De *food crime* risicomatrix.

lenwetgeving. Het is de motivatie die hen blind maakt voor de mogelijke gezondheidsrisico's die zij creëren. Voedsel fraudeurs zijn niet eenvoudigweg criminelen, ze zijn ook onverantwoordelijke verdachten. Voorbeelden hiervan zijn de op grootschalige basis gepubliceerde gevallen van met melamine versneden zuigelingenvoeding, melk en voedsel voor huisdieren. Die fraudeurs kozen het middel melamine om hogere eiwitgehalten te simuleren tijdens het testen van producten. Zij negeerden het effect dat melamine kan hebben op kleinere of kwetsbare organen, in het bijzonder de nieren. Deze criminelen waren niet van plan om te doden of schade te berokkenen. Ze waren gericht op geldelijk gewin. Dit maakt hen tot onverantwoorde verdachten. De bedreiging van de volksgezondheid die zij creëerden was 'slechts' een onbedoeld gevolg van hun handelingen.

Niet ontdekt

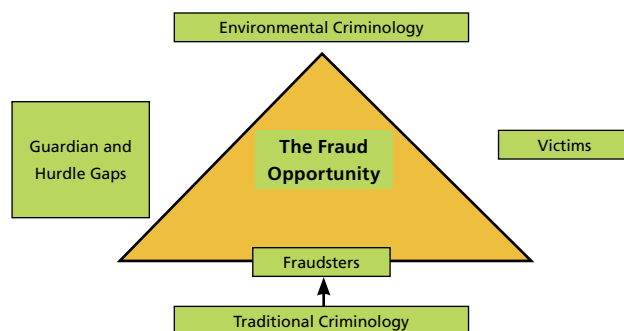
Een ander uniek karakter van voedsel fraudeurs is hun mogelijke gebruik van ongebruikelijke vervalsingen. Dit zijn illegale stoffen in de voedingsmiddelenindustrie. Totdat ze worden ontdekt wordt er niet naar gezocht. De melaminevergiftigingen waren ook een voorbeeld van het onvoorspelbare karakter van de criminelen.

Voorafgaand aan deze incidenten van food crime werden voedingsmiddelen niet routinematig getest op melamine. Pas na wijdverspreide sterfgevallen en ziekten kwam deze stof onder de aandacht van de inspectie en gezondheidsambtenaren. Helaas zijn de meer succesvolle vervalsters van voeding in staat herhaaldelijk hun misdaden voort te zetten zonder ontdekt te worden.

Misdaaddriehoek

Criminologie is een van wetenschappen die kan helpen bij het ontmoedigen van vervalsters van voeding, waardoor het risico voor de volksgezondheid wordt verlaagd.

Het proactief manipuleren van de omgevingsfactoren die leiden tot criminaliteit, staat van oudsher bekend als situationele preventie van criminaliteit. Dit vereist een begrip van de 'chemie' van het misdrijf. De Misdaaddriehoek (zie figuur 2) illustreert de omgevingsfactoren die samen het potentieel voor een misdaad vormen. Het gebied binnenin de driehoek bevat de mogelijkheid op een mis-

Figuur 2. The Crime Triangle (Misdaaddriehoek).

daad. De drie zijden van de driehoek staan voor de elementen die qua omgevingsomstandigheden moeten worden gecombineerd voor de criminele mogelijkheid. Deze drie zijden zijn de waarschijnlijke daders of criminelen, slachtoffers, geschikte doelen of slachtoffers, en beveiligingen of hindernissen.

Omzeilen

Alle mensen die voedsel consumeren behoren tot geschikte slachtoffers van food crime. Het lijkt niet mogelijk om dit te verminderen. Helaas is het potentiële aantal criminelen relatief groot. Food criminelen hoeven geen professionele criminelen te zijn, en kunnen in feite alleen zo nu en dan bij gelegenheid handelen. Dit zorgt ervoor dat de last van vermindering van food crime terecht komt op de schouders van de inspectie. Het testen van producten is reactief van aard en beperkt zich tot bekende verontreinigingen. Het testen van alle voedingsmiddelen zou ineffectief en onbetaalbaar zijn. Dit suggereert dat elke manier om food crime terug te dringen alleen maar effectief kan zijn als de kern van de misdaad wordt aangepakt. Het testen en het onderscheppen van vervalste voedingsmiddelen vermindert niet per se de kans op toekomstige food crime. Fraudeurs kunnen hun strategie veranderen en zo toekomstige inbeslagname omzeilen. Er zijn veel gevallen bekend van het 'witwassen van de herkomst'. Dit is het doorsluizen via tussenstations waardoor het land van herkomst moeilijker te achterhalen wordt om hoge tarieven of aanleiding tot inspecties te vermijden.

Risicoanalyse

Het voorkomen van food crime vereist een strategische risicoanalyse. De ambtenaren die het publiek moeten beschermen moeten hun eigen kwetsbaarheid beoordelen. Alhoewel niet alle criminelen of vervalste levensmiddelen bekend zul-

len zijn, kunnen ze verschillende risicoscenario's bedenken en beoordelen op hun potentieel. Alleen met deze strategische aanpak kunnen prioriteiten van risico's worden vastgesteld. Dit leidt vervolgens tot de evaluatie van de tactieken, alsmede de beoordeling van hun mogelijke effectiviteit. Een strategische planning en uitvoering zijn nodig om met succes de risico's van food crime te verminderen.

Typen fraudeurs

Voedselbescherming omvat preventie, interventie en respons. Innovatieve verificatie en opsporingstechnieken zijn cruciaal voor de procedure, vooral gedurende de interventiefase. Om te helpen bij preventie moeten bètawetenschappen zich verenigen met de gedragswetenschappen. De gedragswetenschappen kunnen helpen bij het begrijpen van de fraudeurs. Het risico wordt meer gevormd door menselijke actoren dan micro-organismen en meer vanuit het op winstbejag uit zijn in plaats van alleen namaken. Zodra we verschillende typen fraudeurs kunnen herkennen, zijn we in staat de huidige en opkomende technologieën beide te doorgronden. Dit zorgt voor zowel een verbeterde interventie- als preventiefase van fraude. Proactieve preventie van food crime moet het belangrijkste aandachtspunt blijven.

Douglas C. Moyer en John Spink

D. C. Moyer is onderzoeker aan het Anti-Counterfeiting and Product Protection Program (A-CAPPP) aan de Michigan State University en leidinggevend wetenschappelijk medewerker voor het Counterfeit Medicines Certificate van het programma op de afdeling Public Health aan dezelfde universiteit.

J. Spink, PhD, is adjunct-directeur en assistant-professor aan het A-CAPPP. moyerdo1@msu.edu, www.a-cappp.msu.edu